

то не може да бѣде отъ единъ корѣнь съ думата *кормчи*?

7. *Телецъ*. Да доказваме, че тая дума е чисто славянска би било излишно. Ще да укажемъ още на имената *Телѣ*, спорѣдъ „влахо-българските грамоти“, и *Теля* спорѣдъ „Писцовите книги“ (гл. у Морошкина). Разбира се, че отъ тся сѣщи корѣнь произлазя името и на други български князь, който е живѣлъ въ VIII вѣкъ, т. е. името на *Телерика* (спорѣдъ друго едно извѣстие Черига). Тоя Телерикъ и гореприведенниятъ Есперикъ потвърждаватъ, че имената на *рикъ* сѣ принадлежѣле не само на вѣмците, но и на славяните, въ което до сега сѣ са сѣмнѣвале норманистите. (Шафарикъ е заборавилъ въ това отношение и своето собствено име).

8. *Баянъ*. Че тая дума принадлежи на езикътъ на восточните славяне, това е засвидѣтелствовано въ „Словѣ о Полку Игоревѣ“. Корѣнятъ на това име, както са види изъ сичко, е единъ и сѣщи съ глаголътъ *бая* — говора вѣщо (врачувамъ), слѣдователно думата боянъ произхожда отъ *вѣщунъ* (врачъ) (12). То са е употребляло у русите още въ XIII вѣкъ (гл. Морошкина). Сѣщото име е носилъ и единъ отъ аварските кагане, а това ни указва на славянската смѣсъ у аварете или на родството на каганете съ славянските князове. Подобно у аварете, славянски имена са срѣщатъ така сѣщо и у старо-угорските князове.

9. *Умаръ*, спорѣдъ расписътъ *Оуморъ*. Ние имаме доволно славянски и нѣмски имена на *миръ* и на *маръ*; но Шафарикъ го сближава съ